

apskaitos politika gali būti keičiama, pateikti šios apskaitos politikos skyriuje „Apskaitos politikos keitimas“.

Apskaitos politika apima ūkinių operacijų ir įvykių pripažinimo, įvertinimo ir apskaitos principus, metodus ir taisykles.

Bendrieji apskaitos principai

Įstaigos finansiniai metai prasideda sausio 1 d. ir baigiasi gruodžio 31 d.

Tvarkant apskaitą ir sudarant finansinę atskaitomybę, vadovaujamosi šiais principais ir jų reikšmėmis:

subjekto (Įstaiga laikoma atskiru apskaitos vienetu ir į finansinių ataskaitų rinkinį turi būti įtrauktas tik Įstaigos nuosavas arba panaudos teise valdomas, naudojamas ir disponuojamas valstybės turtas, finansavimo sumos ir įsipareigojimai, grynasis turtas, pajamos ir sąnaudos bei pinigų šrautai.);

veiklos tęstinumo (Įstaigos finansinės ataskaitos rengiamos, remiantis prielaida, kad Įstaiga laikysis veiklos tęstinumo principo ir artimiausioje ateityje atliks jai pavestas valstybės funkcijas ir teisės aktuose bei sutartyse nustatytus savo įsipareigojimus. Veiklos tęstinumo įvertinimą, atsižvelgdami į visą prognozuojamą ne trumpesnį kaip 12 mėnesių laikotarpio po finansinių ataskaitų rinkinio patvirtinimo informaciją, atlieka asmenys, atsakingi už Įstaigos finansinių ataskaitų parengimą. Jeigu finansinės ataskaitos sudaromos, nesilaikant veiklos tęstinumo principo, aiškinamajame rašte turi būti atskleistas šis faktas, priežastis, dėl kurios Įstaiga nesilaikė veiklos tęstinumo principo, ir apskaitos principai, kuriais remiantis sudarytas finansinių ataskaitų rinkinys);

periodiškumo (Įstaigos veikla, tvarkant apskaitą, suskirstoma į finansinius metus arba kitos trukmės atskaitinius laikotarpius, kuriems pasibaigus sudaromas finansinių ataskaitų rinkinys. Įstaigos finansinių ataskaitų rinkinys sudaromas pagal paskutinės atskaitinio laikotarpio dienos duomenis. Vėliau įvykusių ūkinių operacijų ir ūkinių įvykių apskaita ir atskleidimas finansinėse ataskaitose yra aprašyti šios apskaitos politikos skyriuje „Po atskaitiniai įvykiai“. Įstaigos finansiniai metai trunka 12 mėnesių, tačiau tam tikromis aplinkybėmis finansiniai metai gali būti trumpesni nei 12 mėnesių. Tokių atvejų susidarymo priežastys ir aiškinamajame rašte atskleidžiama informacija yra nurodyti šios apskaitos politikos skyriuje „Atskaitinis laikotarpis“);

pastovumo (Įstaigos pasirinktą apskaitos politiką taiko nuolat arba gana ilgą laiką, nebent reikšmingi įvykiai ar aplinkybės nulemtų būtinybę pakeisti apskaitos politiką, siekiant teisingiau parodyti Įstaigos turtą, finansavimo sumas, įsipareigojimus, grynąjį turtą, pajamas ir sąnaudas, ir (arba) to būtų reikalaujama pagal galiojančių VSAFAS pereinamąsias nuostatas arba pagal pasikeitusias šių standartų nuostatas);

piniginio mato (Visas Įstaigos turtas, finansavimo sumos, įsipareigojimai, grynasis turtas, pajamos ir sąnaudos finansinėse ataskaitose rodomi pinigine išraiška finansinių ataskaitų valiuta);

kaupimo (Įstaigos ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai apskaitoje registruojami tada, kai jie įvyksta, ir pateikiami to laikotarpio finansinėse ataskaitose. Pagal kaupimo principą pajamos registruojamos tada, kai jos uždirbamos, o sąnaudos – tada, kai jos patiriamos, neatsižvelgiant į pinigų gavimą ar išmokėjimą);

palyginimo (Įstaigos pajamos, uždirbtos per atskaitinį laikotarpį, siejamos su sąnaudomis, patirtomis, uždirbant tas pajamas. Įstaigos finansinėse ataskaitose pateikiama atskaitinių ir praėjusių mažiausiai vienerių prieš atskaitinius metus finansinių metų informacija. Finansinės ataskaitos rengiamos taip, kad jų vartotojai galėtų palyginti jose pateiktus duomenis su kitų atskaitinių laikotarpių bei kitų viešojo sektoriaus subjektų finansinėse ataskaitose pateiktais duomenimis ir teisingai įvertinti Įstaigos finansinės būklės pokyčius. Jei keičiami finansinių ataskaitų straipsnių įvertinimo metodai, Įstaiga pateikia pakeistus straipsnius ar jų klasifikavimą, praėjusių finansinių metų sumas, kurias norima palyginti su atskaitinių metų sumomis, taip, kaip nurodyta šios apskaitos politikos skyriuje „Apskaitos politikos keitimas“);

atsargumo (Įstaiga pasirenka tokius apskaitos metodus, kuriais vadovaujantis turto, finansavimo sumų, įsipareigojimų ir grynojo turto bei pajamų ir sąnaudų vertė negali būti nepagrįstai padidinta arba nepagrįstai sumažinta. Rengiant finansinių ataskaitų rinkinį, atsakingi Įstaigos

asmenys patikrina visus subjektyvius įvertinimus, pavyzdžiui, skolas, kurių nesitikima atgauti, atidėjinius, sukaupimus ir pan. Be to, atsakingi finansinių ataskaitų rengėjai įsitikina, kad finansinės ataskaitos yra patikimos ir neutralios, t. y. turtas, finansavimo sumos, įsipareigojimai, grynasis turtas, pajamos ir sąnaudos nėra parodyti nepagrįstai padidinta arba sumažinta verte);

neutralumo (Įstaiga finansinėse ataskaitose pateikta informacija turi būti objektyvi ir nešališka. Jos pateikimas neturi daryti įtakos apskaitos informacijos vartotojų priimamiems sprendimams ir neturi būti siekiama iš anksto numatyto rezultato);

turinio viršenybės prieš formą (Įstaiga ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai apskaitoje registruojami pagal jų turinį ir ekonominę prasmę, o ne tik pagal teisinę formą. Ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai apskaitoje registruojami ir pateikiami finansinėse ataskaitose pagal jų turinį ir ekonominę prasmę net ir tada, kai toks jų pateikimas skiriasi nuo jų teisinės formos).

Visos ūkinės operacijos ir įvykiai apskaitoje registruojami Lietuvos piniginiiais vienetais, apvalinant iki šimtųjų dalių (dviejų skaitmenų po kablelio).

Visos ūkinės operacijos ir įvykiai registruojami Įstaigos sąskaitų plano sąskaitose, taikant Įstaigos apskaitos politiką, parengtą pagal VSAFAS reikalavimus (nurodytus principus, metodus ir taisykles) atskiroms ūkinėms operacijoms ir įvykiams, finansinių ataskaitų elementams arba straipsniams ir apskaitos procedūroms.

Toliau pateikiama Įstaigos taikoma apskaitos politika, apimanti atskirus finansinių ataskaitų elementus arba straipsnius, ūkinės operacijas, ūkinius įvykius ir jų apskaitos procedūras.

Nematerialusis turtas

Nematerialusis turtas yra pripažįstamas, jei atitinka apibrėžimą, t. y. materialios formos neturintis, nuo kitų Įstaigos nematerialiojo turto vienetų atskiriamas nepiniginis turtas, kuriuo Įstaiga disponuoja ir kurį naudodama numato gauti tiesioginės ir (arba) netiesioginės ekonominės naudos, ir šiuos kriterijus:

yra lengvai atskiriamas nuo kitų turto vienetų;

pagrįstai tikėtina, kad Įstaiga būsimaisiais laikotarpiais iš turto gaus ekonominės naudos;

galima patikimai nustatyti turto įsigijimo ar pasigaminimo savikainą;

Įstaiga turi teisę tuo turtu disponuoti (įskaitant teisę apriboti juo naudotis kitiems) ir jį kontroliuoti. Įstaiga kontroliuoja turtą, jei turi teisę gauti iš jo ekonominės naudos būsimaisiais laikotarpiais. Galimybė kontroliuoti turtą gali priklausyti nuo juridinių teisių į tą turtą atsiradimo arba nuo jų pasikeitimo.

Išankstiniai apmokėjimai už nematerialųjį turtą yra registruojami ilgalaikio nematerialiojo turto sąskaitose.

Pirminio pripažinimo metu nematerialusis turtas įvertinamas įsigijimo savikaina. Išlaidos, patirtos po nematerialiojo turto pirminio pripažinimo, didina nematerialiojo turto įsigijimo savikainą tik tuo atveju, kai galima patikimai nustatyti, kad patobulintas nematerialusis turtas teiks didesnę ekonominę naudą, t. y. kad atliktas esminis nematerialiojo turto pagerinimas.

Po pirminio pripažinimo nematerialusis turtas finansinėse ataskaitose yra rodomas:

turtas, kurio naudingo tarnavimo laikas ribotas, yra rodomas įsigijimo savikaina, atėmus sukaupą amortizacijos ir nuvertėjimo, jei jis yra, sumą;

turtas, kurio naudingo tarnavimo laikas neribotas, yra rodomas įsigijimo savikaina, atėmus turto nuvertėjimo, jei jis yra, sumą.

Amortizacija skaičiuojama, taikant tiesiogiai proporcingą metodą taip, kad nematerialiojo turto savikaina būtų sistemingai paskirstyta per jo naudingo tarnavimo laiką. Amortizacija skaičiuojama, atsižvelgiant į teisės aktais nustatytus nematerialiojo turto amortizacijos normatyvus, patvirtintus Įstaigos direktorės įsakymu. Amortizacija pradeda skaičiuoti nuo kito mėnesio, kai turtas pradamas naudoti, pirmos dienos ir nebeskaičiuojama nuo kito mėnesio, kai naudojamo nematerialiojo turto likutinė vertė sutampa su jo likvidacine verte, kai turtas perleidžiamas, nurašomas arba kai apskaičiuojamas ir užregistruojamas to turto vieneto nuvertėjimas, lygus jo likutinės vertės sumai, pirmos dienos. Neriboto naudingo tarnavimo laiko nematerialiojo turto amortizacija neskaičiuojama.

Likvidacinė nematerialiojo turto vertė paprastai yra lygi nuliui, išskyrus atvejus, kai trečioji šalis įsipareigoja nupirkti šį turtą jo naudingo tarnavimo laiko pabaigoje arba kai rinkoje aktyviai prekiaujama tokiu turtu.

Nuostoliai dėl turto nuvertėjimo apskaitoje pripažįstami pagal nuvertėjimo požymius. Pagrindiniai turto nuvertėjimo požymiai yra pateikti šios apskaitos politikos skyriuje „Turto nuvertėjimas“. Nuostoliai dėl turto nuvertėjimo apskaitoje registruojami apskaičiuotų nuostolių suma, mažinant turto balansinę vertę bei tą pačią sumą registruojant ataskaitinio laikotarpio pagrindines arba kitos veiklos sąnaudas (atsižvelgiant į tai, kokiai veiklai vykdyti susijęs turto vienetas yra naudojamas). Kai vėlesnį ataskaitinį laikotarpį, pasikeitus aplinkybėms, atkuriami anksčiau pripažinta turto nuvertėjimo suma, turto balansinė vertė po nuvertėjimo atkūrimo negali viršyti jo balansinės vertės, kuri būtų buvusi, jeigu turto nuvertėjimas nebūtų buvęs pripažintas.

Nematerialiojo turto naudingo tarnavimo laikas peržiūrimas, kai yra požymių, kad anksčiau nustatytas naudingo tarnavimo laikas gali būti reikšmingai pasikeitęs. Naudingo tarnavimo laikas negali viršyti teisės aktuose numatytų terminų. Jeigu numatomas turto naudingo tarnavimo laikas stipriai skiriasi nuo anksčiau įvertinto naudingo tarnavimo laiko, amortizacijos laikotarpis yra atitinkamai koreguojamas.

Ilgalaikis materialusis turtas

Ilgalaikis materialusis turtas yra pripažįstamas, jei atitinka šiuos kriterijus:

yra skirtas tam tikroms savarankiškomis funkcijoms atlikti: prekėms gaminti, paslaugoms teikti, nuomoti ar administraciniams tikslams;

yra numatomas naudoti ilgiau nei vienerius metus daugiau negu vieną veiklos ciklą;

jo įsigijimo ar pasigaminimo savikaina yra ne mažesnė už Vyriausybės nustatytą minimalią viešojo sektoriaus subjekto ilgalaikio materialiojo turto vertę.

Paskutinis kriterijus netaikomas nekilnojamajam turtui, kilnojamosioms kultūros vertybėms, kitoms vertybėms, transporto priemonėms ir šaunamiesiems ginklams (išskyrus vienkartinio naudojimo).

Ilgalaikis materialusis turtas pagal pobūdį skirstomas į pagrindines grupes, nustatytas VSAFAS:

žemė;

pastatai;

infrastruktūros ir kiti statiniai;

nekilnojamosios kultūros vertybės;

mašinos ir įrenginiai;

transporto priemonės;

kilnojamosios kultūros vertybės;

balnai ir biuro įranga;

kitas ilgalaikis materialusis turtas;

nebaigta statyba ir išankstiniai apmokėjimai.

Į smulkesnes grupes ilgalaikis materialusis turtas skirstomas pagal VSS poreikį.

Išankstiniai apmokėjimai už ilgalaikį materialųjį turtą yra registruojami ilgalaikio materialiojo turto sąskaitose.

Po pirminio pripažinimo ilgalaikis materialusis turtas finansinėse ataskaitose yra rodomas:

žemė, kultūros vertybės ir kitos vertybės yra rodomos tikrąja verte;

bibliotekų fondai yra rodomi įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą nuvertėjimo, jei jis yra suma;

likęs ilgalaikis materialusis turtas yra rodomas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą nusidėvėjimo ir nuvertėjimo, jei jis yra, suma.

Kultūros vertybių ir kitų vertybių tikroji vertė nustatoma, remiantis draudžiamąja verte (jei šios vertybės yra apdraustos). Kitu atveju kultūros vertybių ir kitų vertybių tikroji vertė nustatoma (teikiant prioritetą pirmiau einančiam metodui): remiantis to turto registrą tvarkančio subjekto atliekamo vertinimo duomenimis arba įsigijimo savikaina, jei ji gali būti patikimai įvertinta, arba

simboline vieno euro verte (jei įsigijimo savikaina yra lygi nuliui arba taip pat negali būti patikimai įvertinta).

Įstaiga patikslina žemės, kultūros vertybių ir kitų vertybių tikrąją vertę kiekvienų finansinių metų pabaigoje, prieš rengdama metines finansines ataskaitas. Tikroji vertė taip pat yra koreguojama per ataskaitinį laikotarpį, jei įstaiga gavo naujos informacijos, kuria vadovaujantis tikrosios vertės pasikeitimas yra reikšmingas.

Nusidėvėjimas skaičiuojamas, taikant tiesiogiai proporcingą (tiesinį) metodą taip, kad ilgalaikio materialiojo turto nudėvimoji vertė būtų nuosekliai paskirstyta per visą turto naudingo tarnavimo laiką. Nusidėvėjimas skaičiuojamas, atsižvelgiant į teisės aktais nustatytus ilgalaikio materialiojo turto nusidėvėjimo normatyvus, patvirtintus įstaigos direktorės įsakymu. Nusidėvėjimas pradamas skaičiuoti nuo kito mėnesio po to, kai turtas pradėtas eksploatuoti. Nusidėvėjimas nebeskaičiuojamas nuo kito mėnesio, kai naudojamo ilgalaikio materialiojo turto likutinė vertė sutampa su jo likvidacine verte, kai turtas perleidžiamas, nurašomas arba kai apskaičiuojamas ir užregistruojamas to turto vieneto nuvertėjimas, lygus jo likutinės vertės sumai, pirmos dienos. Nusidėvėjimo sąnaudos neskaičiuojamos žemei, kultūros vertybėms, kitoms vertybėms ir bibliotekų fondams.

Ilgalaikio materialiojo turto naudingo tarnavimo laikas ir likvidacinė vertė yra peržiūrimi, kai yra požymių, kad anksčiau nustatytas naudingo tarnavimo laikas ar likvidacinė vertė gali būti reikšmingai pasikeitę. Naudingo tarnavimo laikas ir likvidacinė vertė yra tikslinami, gavus papildomos informacijos. Ilgalaikio materialiojo turto likutinė vertė, pradėdant nuo laikotarpio, kurį buvo patikslintas naudingo tarnavimo laikas arba likvidacinė vertė, turi būti nudėvėta per likusį (patikslintą) ilgalaikio materialiojo turto naudingo tarnavimo laiką.

Nuostoliai dėl turto nuvertėjimo, išskyrus žemę, kultūros vertybes ir kitas vertybes, apskaitoje pripažįstami pagal nuvertėjimo požymius. Pagrindiniai turto nuvertėjimo požymiai yra pateikti šios apskaitos politikos skyriuje „Turto nuvertėjimas“. Nuostoliai dėl turto nuvertėjimo apskaitoje registruojami apskaičiuotų nuostolių suma, mažinant turto balansinę vertę ir ta pačia suma registruojant ataskaitinio laikotarpio pagrindinės arba kitos veiklos sąnaudas (atsižvelgiant į tai, kokiais veiksmais vykdyti susijęs turto vienetas yra naudojamas). Kai vėlesnį ataskaitinį laikotarpį, pasikeitus aplinkybėms, atkuriamas anksčiau pripažinta turto nuvertėjimo suma, turto balansinė vertė po nuvertėjimo atkūrimo negali viršyti jo balansinės vertės, kuri būtų buvusi, jeigu turto nuvertėjimas nebūtų buvęs pripažintas.

Rekonstravimo ir remonto išlaidų registravimas apskaitoje priklauso nuo rekonstravimo ir remonto darbų rezultato. Rekonstravimo ir remonto išlaidomis yra didinama ilgalaikio materialiojo turto savikaina ir (arba) patikslinamas likęs turto naudingo tarnavimo laikas, jeigu išlaidos reikšmingai pailgino turto naudingo tarnavimo laiką arba reikšmingai pagerino turto naudingąsias savybes. Jei atlikti darbai nepagerina naudingųjų ilgalaikio materialiojo turto savybių ar nepadaidina turto funkcijų apimtį arba nepailgina jo naudingo tarnavimo laiko, jie nepripažįstami esminiu pagerinimu, o šių darbų vertė pripažįstama ataskaitinio laikotarpio sąnaudomis.

Kai turtas parduodamas arba nurašomas, jo įsigijimo savikainos, sukaupto nusidėvėjimo ir, jei yra, nuvertėjimo sumos nurašomos, o su tuo susijęs pelnas arba nuostolis apskaitomas veiklos rezultatu ataskaitoje.

Kai tikrąją vertę įvertintas turtas nurašomas, parduodamas, neatlygintinai perduodamas ar kitaip perleidžiamas kitam subjektui, tikrosios vertės rezervas mažinamas ta suma, kuri priskiriama tam turtui. Turto nurašymo arba pardavimo atveju suma, kuria sumažinamas tikrosios vertės rezervas, didina sukauptą perviršį arba mažina sukauptą deficitą. Turto neatlygintino perdavimo kitam subjektui atveju perduodama ir tikrosios vertės rezervo dalis, susijusi su šiuo turtu.

Atsargos

Pirminio pripažinimo metu atsargos yra vertinamos įsigijimo ar pasigaminimo savikaina.

Po pirminio pripažinimo atsargos finansinėse ataskaitose yra rodomos įsigijimo (pasigaminimo) savikaina arba grynąja realizavimo verte, atsižvelgiant į tai, kuri yra mažesnė.

Atsargos nukainojamos iki realizavimo vertės tam, kad jų balansinė vertė neviršytų būsimos ekonominės naudos ar paslaugų vertės, kurią tikimasi gauti, šias atsargas panaudojus (arba pardavus). Kai atsargos yra sunaudojamos (parduodamos), jų balansinė vertė yra pripažįstama sąnaudomis tą laikotarpį, kai yra suteikiamos viešosios paslaugos (arba pripažįstamos atitinkamos pajamos). Atsargų sunaudojimas arba pardavimas apskaitoje registruojamas pagal nuolat apskaitomų atsargų būdą, kai buhalterinėje apskaitoje registruojama kiekviena su atsargų sunaudojimu (pardavimu) susijusi operacija.

Apskaičiuodama atsargų, sunaudotų, teikiant paslaugas, ar parduotų atsargų savikainą, įstaiga taiko „pirmas gautas – pirmas išduotas“ (FIFO) atsargų įkainojimo būdą arba konkrečių kainų būdą. Atsargų įkainojimo būdas parenkamas, atsižvelgiant į atsargų ir veiklos, kurioje šios atsargos yra sunaudojamos, pobūdį.

Visa atsargų įsigijimo ar pasigaminimo savikainos sumažinimo iki grynosios realizavimo vertės suma ir visi nuostoliai dėl atsargų praradimo, nurašymo ir pan. yra pripažįstami to laikotarpio, kuriuo sumažėjo vertė ar atsirado nuostolių, nuvertėjimo ir nurašytų sumų sąnaudomis.

Išnykus aplinkybėms, dėl kurių buvo sumažinta atsargų balansinė vertė, ji apskaitoje parodoma taip, kad nauja balansinė vertė būtų lygi patikslintai grynajai realizavimo vertei, bet ne didesnė negu atsargų įsigijimo ar pasigaminimo savikaina. Bet kokio atsargų vertės sumažėjimo atkurama dėl grynosios realizavimo vertės padidėjimo suma yra mažinamos atitinkamos to laikotarpio, kuriuo padidėjo grynoji realizavimo vertė, sąnaudos.

Prie atsargų priskiriamas neatiduotas naudoti ūkinis inventorių. Atiduoto naudoti inventoriaus vertė iš karto įtraukiama į sąnaudas. Naudojamo inventoriaus kiekinė ir vertinė apskaita tvarkoma nebalansinėse sąskaitose.

Finansinis turtas

Finansiniam turtui, kuris gali būti ilgalaikis arba trumpalaikis, priskiriama:

- investicijos į nuosavybės vertybinius popierius;
- investicijos į skolos vertybinius popierius;
- paskolos, išankstiniai apmokėjimai ir kitos gautinos sumos;
- terminuotieji indėliai;
- pinigai ir pinigų ekvivalentai;
- kitas finansinis turtas.

Išankstinius apmokėjimus sudaro iš anksto sumokėtos sumos tiekėjams už paslaugas, kurios bus suteiktos per ateinančius laikotarpius, iš anksto perduotos gautos finansavimo sumos kitiems subjektams, už kurias subjektai teisės aktu ar sutartyse nustatyta tvarka turėtų atsiskaityti, kiti mokėjimai, kurie sąnaudomis bus pripažinti per ateinančius laikotarpius.

Pinigus sudaro pinigai kasose ir banko sąskaitose. Pinigų ekvivalentai yra trumpalaikės, likvidžios investicijos, kurios gali būti greitai ir lengvai iškeičiamos į žinomą pinigų sumą. Tokių investicijų terminas neviršija trijų mėnesių, o vertės pokyčių rizika yra labai nedidelė.

Finansinis turtas apskaitoje registruojamas tada, kai įstaiga gauna arba pagal vykdomą sutartį įgyja teisę gauti pinigų ar kitą finansinį turtą.

Pirmą kartą pripažindama finansinį turtą, išskyrus finansinį turtą, kuris paskesnio įvertinimo metu įvertinamas amortizuota savikaina ir kurio įsigijimo metu nebuvo išleista pinigų, įstaiga įvertina jį įsigijimo savikaina, kurią sudaro sumokėta arba mokėtina už jį suma arba kito perduoto turto vertė. Tiesioginės sandorių sudarymo išlaidos neįtraukiamos į finansinio turto įsigijimo savikainą ir yra pripažįstamos ataskaitinio laikotarpio, kurio metu buvo sudarytas sandoris, finansinės ir investicinės veiklos sąnaudomis. Finansinis turtas, kuris paskesnio įvertinimo metu vertinamas amortizuota savikaina ir kurio įsigijimo metu nebuvo išleista pinigų, pirminio pripažinimo metu vertinamas amortizuota savikaina.

Įvertinimo tikslais finansinis turtas skirstomas į tris grupes:

parduoti laikomas finansinis turtas;

iki išpirkimo termino laikomas finansinis turtas;

ilgalaikės ir trumpalaikės suteiktos paskolos, gautinos sumos ir išankstiniai apmokėjimai.

Parduoti laikomu finansiniu turtu įstaiga laiko:
įsigytas kitų subjektų akcijas (išskyrus investicijas į asocijuotus arba kontroliuojamus subjektus);

dalininko įnašus į viešąsias įstaigas (kurios nėra kontroliuojami ar asocijuoti subjektai);
ilgalaikį finansinį turtą, kurį įstaiga yra nusprendusi parduoti.

Kiekvieną kartą sudarant finansines ataskaitas, finansinis turtas iš naujo įvertinamas taip:
parduoti laikomas finansinis turtas – tikrąja verte (išskyrus investicijas į vertybinius popierius,
kurių kaina aktyviojoje rinkoje neskelbiama ir kurių tikrosios vertės negalima nustatyti, bei dalininkų
įnašus į viešąsias įstaigas, kurios nėra kontroliuojami ar asocijuotieji subjektai – šis parduoti
laikomas finansinis turtas vertinamas įsigijimo savikaina, atėmus nuvertėjimo nuostolius);

iki išpirkimo termino laikomas finansinis turtas – amortizuota savikaina;

paskolos – amortizuota savikaina;

kitos po vienerių metų gautinos sumos – amortizuota savikaina;

per vienerius metus gautinos sumos, išankstiniai apmokėjimai ir kitas trumpalaikis finansinis
turtas – įsigijimo savikaina, atėmus nuvertėjimo nuostolius.

Paskutinę metinio ataskaitinio laikotarpio dieną įstaiga nustato, ar yra požymių, kad
finansinio turto (ar panašaus finansinio turto vienetų grupės) balansinė vertė gali būti sumažėjusi, t. y.
finansinio turto balansinė vertė yra didesnė už tikėtiną atgauti už tą finansinį turtą sumą. Pagrindiniai
turto nuvertėjimo požymiai yra pateikti šios apskaitos politikos skyriuje „Turto nuvertėjimas“.

Finansinio turto nuvertėjimo nuostoliai apskaitoje registruojami apskaičiuota nuvertėjimo
suma, mažinant turto balansinę vertę ir tą pačią sumą registruojant ataskaitinio laikotarpio finansinės
ir investicinės veiklos sąnaudas, išskyrus gautinų sumų ir išankstinių apmokėjimų nuvertėjimo
nuostolius, kurie yra priskiriami pagrindinės veiklos nuvertėjimo ir nurašytų sumų sąnaudoms arba
kitoms kitos veiklos sąnaudoms (atsižvelgiant į tai, su kuria veikla yra susijusios gautinų sumų ir
išankstinių apmokėjimų sumos).

Įstaiga nurašo iš apskaitos registruojamą finansinį turtą (ar jo dalį) tik tada, kai ji netenka teisės to
finansinio turto (ar jo dalies) kontroliuoti. Įstaiga netenka teisės kontroliuoti finansinio turto tada, kai
gauna visą sutartyje numatytą naudą, baigiasi teisių galiojimo laikas arba perleidžia šias teises kitoms
šalims.

Turto nuvertėjimas

Nuostoliai dėl turto nuvertėjimo apskaitoje pripažįstami pagal nuvertėjimo požymius.
Sudarydama metinį finansinių ataskaitų rinkinį, įstaiga nustato, ar yra turto nuvertėjimo požymių.

Pagrindiniai turto nuvertėjimo požymiai taikomi įstaigos ilgalaikiam materialiajam turtui ir
nematerialiajam turtui:

išoriniai požymiai:

reikšmingai sumažėjusi turto teikiamų paslaugų ar juo gaminamų produktų paklausa;

per ataskaitinį laikotarpį turto rinkos vertė sumažėjo reikšmingai daugiau, negu būtų
sumažėjusi dėl įprastinio turto naudojimo per tą patį laikotarpį;

per ataskaitinį laikotarpį įstaigos veiklos technologinėje, teisinėje aplinkoje arba Vyriausybės
politikoje įvyko reikšmingų pokyčių, susijusių su įstaigos turimo turto naudojimo apimtimi ir
pobūdžiu, kurie daro neigiamą poveikį veiklos rezultatams;

vidiniai požymiai:

yra įrodymų, kad turtas ar turto dalis yra sugadinta;

įstaiga turi turto, kuris dar nėra visiškai nudėvėtas (amortizuotas), tačiau jau nebenaudojamas
veikloje;

per ataskaitinį laikotarpį įvyko (arba jie yra tikėtini netolimoje ateityje) reikšmingų ilgalaikių
pokyčių, susijusių su turto naudojimo apimtimi ir pobūdžiu, tokių kaip turto galimybių
neišnaudojimas (prastovos); planuojama nutraukti ar restruktūrizuoti veiklą, kurią vykdančiam
naudojamas šis turtas; planuojama perleisti turtą anksčiau, negu iki tol tikėtasi, ir panašūs pokyčiai,
darantys neigiamą poveikį įstaigos veiklos rezultatams;

turtui eksploatuoti ir prižiūrėti reikia daugiau išlaidų, nei buvo numatyta iš pradžių.

Pagrindiniai turto nuvertėjimo požymiai taikomi finansiniam turtui:

yra žinoma, kad skolininkas turi didelių finansinių sunkumų ar yra didelė tikimybė, kad skolininkas bankrutuos;

nesilaikoma sutarties sąlygų, pavyzdžiui, laiku nesumokamos skolos arba nevykdomi kiti įsipareigojimai (pvz., prekių ar paslaugų, už kurias buvo iš anksto sumokėta, suteikimas; palūkanų ar paskolos gražinimas);

finansinio turto nuvertėjimas buvo pripažintas ankstesniu ataskaitiniu laikotarpiu;

ankstesnė patirtis rodo, kad nebus atgauta visa gautinų sumų vertė.

Nuostoliai dėl turto nuvertėjimo apskaitoje registruojami apskaičiuotų nuostolių suma, mažinant turto balansinę vertę ir ta pačia suma registruojant ataskaitinio laikotarpio pagrindinės arba kitos veiklos sąnaudas.

Turto nuvertėjimas nėra tolygus turto nurašymui. Turtui nuvertėjus, yra mažinama turto vieneto balansinė vertė, tačiau išsaugoma informacija apie turto įsigijimo savikainą, t. y. turto vieneto įsigijimo savikainą apskaitoje lieka tokia pati kaip iki nuvertėjimo nustatymo, o nuvertėjimas registruojamas atskiroje sąskaitoje. Turto nuvertėjimas apskaitoje yra registruojamas ne didesne verte nei turto balansinė vertė.

Kai vėlesnį ataskaitinį laikotarpį, pasikeitus aplinkybėms, atkuriami anksčiau pripažinti turto nuvertėjimo suma, turto balansinė vertė po nuvertėjimo atkūrimo negali viršyti jo balansinės vertės, kuri būtų buvusi, jeigu turto nuvertėjimas nebūtų buvęs pripažintas.

Finansiniai įsipareigojimai

Ilgalaikiams finansiniams įsipareigojimams priskiriami:

ilgalaikiai skoliniai įsipareigojimai;

ilgalaikiai atidėjiniai (žr. šios apskaitos politikos skyrių „Atidėjiniai“);

kiti ilgalaikiai įsipareigojimai.

Trumpalaikiams finansiniams įsipareigojimams priskiriami:

ilgalaikių atidėjinių einamųjų metų dalis ir trumpalaikiai atidėjiniai (žr. šios apskaitos politikos skyrių „Atidėjiniai“);

ilgalaikių skolinių įsipareigojimų einamųjų metų dalis;

trumpalaikiai skoliniai įsipareigojimai;

mokėtinos subsidijos, dotacijos ir finansavimo sumos;

mokėtinos sumos į biudžetus ir fondus;

mokėtinos socialines išmokos;

mokėtinos sumos, susijusios su vykdoma veikla:

tiekejamoms mokėtinos sumos;

su darbo santykiais susiję įsipareigojimai;

sukauptos mokėtinos sumos;

kiti trumpalaikiai įsipareigojimai.

Finansiniai įsipareigojimai apskaitoje registruojami tik tada, kai Įstaiga prisiima įsipareigojimą sumokėti pinigus ar atsiskaityti kitu finansiniu turtu. Įsipareigojimai pagal planuojamus sandorius nepripažįstami finansiniais įsipareigojimais, kol jie neatitinka finansinio įsipareigojimo apibrėžimo (t. y. kol Įstaiga neturi įsipareigojimo perduoti pinigus ar kitą finansinį turtą kitai šaliai arba pasikeisti finansinėmis priemonėmis su kita šalimi galimai sau nepalankiomis sąlygomis).

Pirminio pripažinimo metu finansiniai įsipareigojimai, išskyrus finansinius įsipareigojimus, kurie paskesnio įvertinimo metu įvertinami amortizuota savikaina ir kurių atsiradimo metu nebuvo gauta pinigų, yra vertinami įsigijimo savikaina. Su sandorių sudarymu susijusios išlaidos pripažįstamos pagrindinės arba kitos veiklos sąnaudomis tuo laikotarpiu, kai jos susidaro. Finansiniai įsipareigojimai, kurie paskesnio įvertinimo metu įvertinami amortizuota savikaina ir kurių atsiradimo metu nebuvo gauta pinigų, pirminio pripažinimo metu vertinami amortizuota savikaina.

Po pirminio pripažinimo finansiniai įsipareigojimai finansinėse ataskaitose yra rodomi:

finansiniai įsipareigojimai, susiję su rinkos kainomis, – tikrąja verte;

kiti ilgalaikiai finansiniai įsipareigojimai, jų einamųjų metų dalis, trumpalaikiai skoliniai įsipareigojimai, nesusiję su rinkos kainomis, – amortizuota savikaina;

kiti trumpalaikiai finansiniai įsipareigojimai – įsigijimo savikaina,

finansinių įsipareigojimų, susijusių su rinkos kainomis, įstaiga neturi.

Įstaiga nurašo iš apskaitos registruojamą finansinį įsipareigojimą ar jo dalį tik tada, kai įsipareigojimas įvykdomas, yra panaikinamas ar nustoja galioti.

Finansavimo sumos

Finansavimo sumos – Įstaigos iš valstybės ir savivaldybių biudžetų, kitų išteklių fondų, Europos Sąjungos, Lietuvos ir užsienio paramos fondų, užsienio valstybių ir organizacijų, kitų šaltinių gauti arba gautini pinigai arba kitas turtas, skirti Įstaigos nuostatuose nustatytiems tikslams pasiekti ir funkcijoms atlikti ir vykdomoms programoms įgyvendinti. Finansavimo sumos apima ir Įstaigos gautus arba gautinus pinigus, ir kitą turtą pavedimams vykdyti, kitas lėšas Įstaigos išlaidoms dengti ir kaip paramą gautą turtą.

Gautos ir gautinos finansavimo sumos pripažįstamos ir registruojamos apskaitoje kaip turtas ir kaip finansavimo sumos, jeigu jos atitinka šiuos kriterijus:

finansavimo sumų gavėjas užtikrina, kad tenkinamos finansavimo sumų davėjo jam nustatytos sąlygos finansavimo sumoms gauti;

yra finansavimo sumų davėjo sprendimų ar kitų raštiškų įrodymų, kad finansavimo sumos bus suteiktos ir pinigai bus pervesti ar kitas turtas bus perduotas;

finansavimo sumų dydis gali būti patikimai įvertintas.

Valstybės biudžeto asignavimai pripažįstami gautinomis finansavimo sumomis, tik teisės aktu nustatyta tvarka pateikus paraišką gauti finansavimo sumas, jei yra tenkinami punkte aukščiau nurodyti kriterijai.

Jei patiriamos sąnaudos, kurios bus finansuojamos iš numatytų finansavimo šaltinių, net kai finansavimo sumos dar nėra gautos ir paraiška joms nepateikta, bet yra tenkinami aukščiau pateikti finansavimo sumų pripažinimo kriterijai, pripažįstamos finansavimo pajamos ir sukauptos finansavimo pajamos, kurios parodomos finansinės būklės ataskaitoje prie sukauptų gautinų sumų.

Finansavimo sumos (gautinos arba gautos) yra skirstomos į:

finansavimo sumas nepiniginiam turtui įsigyti;

finansavimo sumas kitos išlaidoms.

Finansavimo sumos nepiniginiam turtui įsigyti gali būti registruojamos nemokamai ar už simbolinę kainą, gavus ilgalaikį materialųjį ar nematerialųjį turtą, biologinį turtą ar atsargas arba gavus pinigus jiems įsigyti.

Finansavimo sumos kitoms išlaidoms yra skirtos ataskaitinio laikotarpio išlaidoms (negautoms pajamoms) kompensuoti. Taip pat finansavimo sumomis kitoms išlaidoms yra laikomos visos likusios finansavimo sumos, nepriskiriamos nepiniginiam turtui įsigyti.

Finansavimo sumos arba jų dalis pripažįstamos finansavimo pajamomis tais laikotarpiais, kuriais patiriamos su finansavimo sumomis susijusios sąnaudos.

Kitiems viešojo sektoriaus subjektams perduotos finansavimo sumos yra nepriskiriamos sąnaudoms – tokiu atveju yra mažinamos gautos finansavimo sumos ir registruojamos perduotos finansavimo sumos.

Kitiems ne viešojo sektoriaus subjektams perduotos finansavimo sumos registruojamos kaip įstaigos finansavimo sąnaudos, kartu pripažįstant finansavimo, kuris buvo skirtas šiam tikslui, pajamas.

Įstaiga, perduodama finansavimo sumas ne viešojo sektoriaus subjektams, registruoja perduotas finansavimo sumas, šiais atvejais:

kai perduoda savo turtą, įsigytą iš finansavimo sumų, ne viešojo sektoriaus subjektams, kai dėl to registruojama kito viešojo sektoriaus subjekto investicija taikant nuosavybės metodą;

kai finansavimo sumos perduodamos per tarpininką, t. y. kai įstaiga perduoda savo turtą, įsigytą iš finansavimo sumų, ne viešojo sektoriaus subjektams, kurie finansuoja viešojo sektoriaus subjektus.

Kitiems viešojo arba ne viešojo sektoriaus subjektams perduotos finansavimo sumos, už kurių panaudojimą finansavimo sumų gavėjas teisės aktu nustatyta tvarka turi atsiskaityti įstaiga, registruojamos kaip išankstiniai apmokėjimai arba ateinančių laikotarpių sąnaudos.

Įstaiga, gautas finansavimo sumas ar turtą iš kito viešojo sektoriaus subjekto per tarpininką, apskaitoje registruoja turtą ir gautas finansavimo sumas pagal pirminį finansavimo sumų šaltinį, kurį nurodo tarpininkas arba finansavimo sumų davėjas.

Įstaiga finansinių ataskaitų rinkinyje finansavimo sumos parodomos pagal finansavimo šaltinį ir tikslinę paskirtį.

Pajamos

Įstaigos pagrindinės veiklos pajamoms priskiriamos pajamos, gautos, vykdant ūkines operacijas, apimančias pagrindinių nuostatuose nustatytų valstybės funkcijų atlikimą ir jai pavestų programų vykdymą.

Įstaigos nepagrindinės veiklos pajamoms priskiriamos pajamos, gautos, vykdant nepagrindinę veiklą.

Pajamų apskaitai taikomas kaupimo principas.

Finansavimo pajamos pripažįstamos tuo pačiu laikotarpiu, kai yra padaromos su šiomis pajamomis susijusios sąnaudos.

Kitos pajamos pripažįstamos, kai tikėtina, kad bus gauta su sandoriu susijusi ekonominė nauda, kai galima patikimai įvertinti pajamų sumą ir kai galima patikimai įvertinti su pajamų uždirbimu susijusias sąnaudas.

Finansavimo pajamos veiklos rezultatų ataskaitoje parodomos pagal finansavimo šaltinius ir pagal veiklos, kuriai priskiriamos pajamos, tipą (pagrindinė veikla, finansinė ir investicinė veikla arba kita veikla).

Pajamomis laikomas tik įstaigos gaunamos ekonominės naudos padidėjimas. Įstaigos pajamomis nepripažįstamos trečiųjų asmenų vardu surinktos sumos, nes tai nėra įstaigos gaunama ekonominė nauda. Kai įstaiga yra atsakinga už tam tikrų sumų administravimą ir surinkimą, tačiau teisės aktu nustatyta tvarka privalo pervesti surinktas sumas į biudžetą ir neturi teisės šių sumų ar jų dalies atgauti tą patį ar vėlesniais ataskaitiniais laikotarpiais, tokios sumos ar jų dalis nėra įstaigos pajamos ir apskaitoje registruojamos kaip gautinos ir mokėtinos sumos.

Pajamos registruojamos apskaitoje ir rodomos finansinėse ataskaitose tą ataskaitinį laikotarpį, kurį yra uždirbamos, t. y. kurį suteikiamos viešosios, kitos paslaugos, parduodamas turtas ar kt., nepriklausomai nuo pinigų gavimo momento.

Pajamos įvertinamos ir finansinėse ataskaitose rodomos tikrąja verte.

Sąnaudos

Įstaigos pagrindinės veiklos sąnaudoms priskiriamos sąnaudos, patirtos, vykdant ūkines operacijas, apimančias pagrindinių nuostatuose nustatytų valstybės funkcijų atlikimą ir jai pavestų programų vykdymą.

Įstaigos kitos veiklos sąnaudoms priskiriamos sąnaudos, atsirandančios, vykdant nepagrindinę veiklą.

Sąnaudos apskaitoje pripažįstamos, vadovaujantis kaupimo ir palyginamumo principais tuo ataskaitiniu laikotarpiu, kai uždirbamos su jomis susijusios pajamos, neatsižvelgiant į pinigų išleidimo laiką.

Sąnaudomis pripažįstama tik ta ankstesniųjų ir ataskaitinio laikotarpių išlaidų dalis, kuri tenka per ataskaitinį laikotarpį uždirbtoms pajamoms ar prisiimtiems įsipareigojimams. Išlaidos, skirtos pajamoms uždirbti būsimaisiais laikotarpiais, apskaitoje registruojamos ir pateikiamos finansinėse ataskaitose kaip turtas ir pripažįstamos sąnaudomis būsimaisiais laikotarpiais.

Tais atvejais, kai per ataskaitinį laikotarpį padarytų išlaidų neįmanoma tiesiogiai susieti su konkrečių pajamų uždirbimu ir jos neduos ekonominės naudos ateinančiais ataskaitiniais laikotarpiais, šios išlaidos pripažįstamos sąnaudomis tą patį laikotarpį, kada buvo patirtos.

Tais atvejais, kai įstaigos sąnaudas kompensuoja trečioji šalis, pripažintos sąnaudos sumažinamos kompensacijos suma.

Sąnaudos įvertinamos tikrąja verte. Kai atsiskaitymai atliekami grynaisiais pinigais arba jų ekvivalentais, sąnaudų dydis įvertinamas sumokėta arba mokėtina pinigų arba jų ekvivalentų suma (neįskaitant į ją atgautino pridėtinės vertės mokesčio). Tais atvejais, kai numatytas atsiskaitymo laikotarpis ilgesnis nei 1 m. ir palūkanos nėra išskirtos iš bendros mokėtinios sumos, sąnaudų dydis įvertinamas, diskontuojant atsiskaitymo sumą.

Veiklos rezultatų ataskaitoje pagrindinės veiklos sąnaudos parodomos, atsižvelgiant į jų pobūdį (t. y. darbo užmokesčio ir socialinio draudimo, nusidėvėjimo ir pan. sąnaudos).

Neapibrėžtieji įsipareigojimai ir neapibrėžtasis turtas

Neapibrėžtieji įsipareigojimai ir neapibrėžtasis turtas registruojami nebalansinėse sąskaitose.

Neapibrėžtieji įsipareigojimai ir neapibrėžtasis turtas nerodomi nei finansinės būklės ataskaitoje, nei veiklos rezultatų ataskaitoje. Informacija apie juos yra pateikiama aiškinamajame rašte. Kai tikimybė yra labai maža, kad reikės panaudoti turtą įsipareigojimui padengti arba kad neapibrėžtasis turtas duos įstaigai ekonominės naudos, informacija aiškinamajame rašte nėra pateikiama.

Informacija apie neapibrėžtąjį turtą ir įsipareigojimus turi būti peržiūrima ne rečiau negu kiekvieno ataskaitinio laikotarpio paskutinę dieną, siekiant užtikrinti, kad pasikeitimai būtų tinkamai atskleisti aiškinamajame rašte.

Po ataskaitiniai įvykiai

Po ataskaitinis įvykis – įvykis per laikotarpį nuo paskutinės ataskaitinio laikotarpio dienos iki finansinių ataskaitų rinkinio sudarymo dienos.

Po ataskaitiniai įvykiai, kurie suteikia papildomos informacijos apie įstaigos finansinę padėtį paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną (t. y. turi įtakos Įstaigos finansinei padėčiai ar veiklos rezultatams balanso data), yra koreguojantieji po ataskaitiniai įvykiai. Atsižvelgiant į jų įtakos parengtoms finansinėms ataskaitoms reikšmę, koreguojantieji po ataskaitiniai įvykiai yra rodomi finansinės būklės, veiklos rezultatų ir pinigų srautų ataskaitose.

Po ataskaitiniai įvykiai, kurie nesuteikia papildomos informacijos apie įstaigos finansinę padėtį paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną (t. y. šie įvykiai parodo sąlygas, atsiradusias po paskutinės ataskaitinio laikotarpio dienos), yra nekoreguojantieji po ataskaitiniai įvykiai. Nekoreguojantieji po ataskaitiniai įvykiai aprašomi aiškinamajame rašte, kai jie reikšmingi.

Apskaitos politikos keitimas

Įstaiga pasirinktą apskaitos politiką taiko nuolat arba gana ilgą laiką tam, kad būtų galima palyginti skirtingų ataskaitinių laikotarpių finansines ataskaitas. Tokio palyginimo reikia, kad būtų galima nustatyti įstaigos finansinės būklės, veiklos rezultatų ir pinigų srautų keitimosi tendencijas.

Įstaiga pasirenka ir taiko apskaitos politiką, remdamasi nuostatomis, pateiktomis VSAFAS 1 „Finansinių ataskaitų rinkinių pateikimas“.

Ūkinių operacijų ir ūkinių įvykių pripažinimo, apskaitos ar dėl jų atsirandančio turto, įsipareigojimų, finansavimo sumų, pajamų ir (arba) sąnaudų vertinimo apskaitoje pakeitimas yra laikomas apskaitos politikos keitimu.

Įstaigos apskaitos politika gali būti keičiama:

dėl VSAFAS nuostatų pakeitimo;

jei to reikalauja kiti teisės aktai.

Apskaitos politikos keitimas finansinėse ataskaitose parodomas, taikant retrospektyvinį būdą, t. y. nauja apskaitos politika taikoma taip, lyg ji visada būtų buvusi naudojama, todėl pakeista apskaitos politika yra pritaikoma ūkinėms operacijoms ir ūkiniams įvykiams nuo jų atsiradimo.

Poveikis, kurį daro apskaitos politikos keitimas einamojo ataskaitinio laikotarpio informacijai ir darytų ankstesnių ataskaitinių laikotarpių informacijai, registruojamas apskaitoje tą ataskaitinį laikotarpį, kurį apskaitos politika pakeičiama, ir parodomas einamojo ataskaitinio laikotarpio finansinėse ataskaitose. Ataskaitinio laikotarpio veiklos rezultatų ataskaitoje apskaitos politikos keitimo poveikio dalis, susijusi su ankstesniais laikotarpiais, rodoma straipsnyje „Apskaitos politikos keitimo ir esminių klaidų taisymo įtaka“. Lyginamoji ankstesnio ataskaitinio laikotarpio informacija finansinėse ataskaitose pateikiama tokia, kokia buvo, t. y. nėra koreguojama.

Apskaitos politika gali būti keičiama tik nuo ataskaitinio laikotarpio pradžios, nes informacija už visą ataskaitinį laikotarpį turi būti parodoma, taikant vienodą apskaitos politiką panašaus pobūdžio ūkinėms operacijoms ir ūkiniams įvykiams.

Apskaitinių įverčių keitimas

Apskaitinis įvertis – remiantis prielaidomis, atsižvelgiant į dabartinę turto ir įsipareigojimų vertę ir tikėtiną naudą ar įsipareigojimus, nustatomas apytikslis dydis, naudojamas turto ir įsipareigojimų vertei nustatyti.

Apskaitiniai įverčiai naudojami, kai turto ar įsipareigojimų vertės negali būti tiksliai apskaičiuotos, o tik įvertintos.

Apskaitiniai įverčiai yra peržiūrimi tuo atveju, jei pasikeičia aplinkybės, kuriomis buvo remtasi, atliekant įvertinimą, arba atsiranda papildomos informacijos ar kitų įvykių.

Apskaitinio įverčio keitimas nesusijęs su ankstesniais laikotarpiais ir nėra apskaitos klaidos taisymas, todėl buhalterinėje apskaitoje registruojamas tą ataskaitinį laikotarpį, kurį keitimas buvo atliktas, o finansinėse ataskaitose parodomas, taikant perspektyvinį būdą.

Finansinių ataskaitų elemento vertės pokytis, atsiradęs dėl apskaitinio įverčio pokyčio, turi būti parodytas toje pačioje veiklos rezultatų ataskaitos eilutėje, kurioje buvo parodyta prieš tai buvusi šio ataskaitos elemento vertė. Informacija, susijusi su apskaitinio įverčio pakeitimu, pateikiama aiškinamajame rašte.

Apskaitos klaidų taisymas

Apskaitos klaida – klaida, kuri atsiranda dėl neteisingo skaičiavimo, netinkamo apskaitos metodo taikymo, neteisingo ūkinės operacijos ar ūkinio įvykio registravimo ar dėl apsirikimo.

Esminė apskaitos klaida – einamuoju ataskaitiniu laikotarpiu išaiškėjusi klaida, dėl kurios praėjusio ar kelių praėjusių ataskaitinių laikotarpių finansinės ataskaitos negali būti laikomos iš esmės patikimomis.

Apskaitos klaida laikoma esmine, jei jos vertinė išraiška yra didesnė nei 0,25 procento turto vertės.

Einamuoju ataskaitiniu laikotarpiu gali būti pastebėtos klaidos, padarytos praėjusių ataskaitinių laikotarpių finansinėse ataskaitose. Ir esminės, ir neesminės klaidos taisomos einamojo ataskaitinio laikotarpio finansinėse ataskaitose.

Klaidų taisymo įtaka finansinėse ataskaitose parodoma taip:

jei apskaitos klaida nėra esminė, jos taisymas registruojamas toje pačioje sąskaitoje, kurioje buvo užregistruota klaidinga informacija, ir parodomas toje pačioje veiklos rezultatų ataskaitos eilutėje, kurioje buvo pateikta klaidinga informacija;

jei apskaitos klaida esminė, jos taisymas registruojamas tam skirtoje sąskaitoje ir parodomas veiklos rezultatų ataskaitos eilutėje „Apskaitos politikos keitimo bei esminių klaidų taisymo įtaka“. Lyginamoji ankstesnio ataskaitinio laikotarpio finansinė informacija pateikiama tokia, kokia buvo, t. y. nekoreguojama.

Su esminės klaidos taisymu susijusi informacija pateikiama aiškinamajame rašte:

esminių apskaitos klaidų pobūdis ir ataskaitinis laikotarpis, kurį esminė klaida buvo padaryta;

kokiems finansinės būklės ataskaitos straipsniams esminės apskaitos klaidos taisymas turėjo įtakos;

koregavimo suma, registruota apskaitoje ir įtraukta, parodant grynąjį ataskaitinio laikotarpio perviršį ar deficitą.

Informacijos pagal segmentus atskleidimas

Įstaiga finansinėse ataskaitose pateikiama informacija apie šiuos pirminius segmentus pagal atliekamas valstybės funkcijas, nustatytas Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių biudžetų pajamų ir išlaidų klasifikacijoje.

Turtas, finansavimo sumos, įsipareigojimai, pajamos, sąnaudos ir pinigų srautai pirminiams segmentams pagal valstybės funkcijas priskiriami pagal tai, kokioms programoms vykdyti skiriami ir naudojami išteklių.

Jei turto, įsipareigojimų, finansavimo sumų, pajamų ir sąnaudų priskyrimo segmentui pagrindas yra neaiškus, šios sumos yra priskiriamos didžiausią įstaigos veiklos dalį apimančiam švietimo segmentui.

Įstaigos veiklos specifika nesalygoja poreikio pasirinkti antrinius segmentus, pagal kuriuos būtų pateikiama informacija finansinėse ataskaitose.

Straipsnių tarpusavio įskaitos ir palyginamieji skaičiai

Turtas ir įsipareigojimai, pajamos ir sąnaudos bei pinigų įplaukos ir išmokos finansinėse ataskaitose nurodomi atskirai. Sudarant finansinių ataskaitų rinkinį, turto ir įsipareigojimų, taip pat pajamų ir sąnaudų tarpusavio įskaita negalima, išskyrus atvejus, kai konkretus VSAFAS reikalauja būtent tokios įskaitos.

VSAFAS numatytais atvejais pajamų ir sąnaudų straipsnių tarpusavio įskaita gali būti atliekama finansinėse ataskaitose, pateikiant tik rezultatą (t. y. iš pajamų atėmus atitinkamas sąnaudas): pelną arba nuostolį. Pavyzdžiui, rezultatas – pelnas arba nuostolis yra rodomas, perleidus ar pardavus ilgalaikį turtą, keičiant užsienio valiutą.

Palyginamųjų skaičių klasifikavimas yra koreguojamas, kad atitiktų ataskaitinių metų klasifikavimą.

PASTABOS

P03 Ilgalaikio nematerialiojo turto būklė.

2018m. gruodžio 31 d. pilnai amortizuoto, naudojamo veikloje nematerialaus turto įsigijimo savikaina yra 1 575,53Eur.

Nebalansinėse sąskaitose pagal panaudos sutartį nematerialusis turtas gautas iš LR švietimo, mokslo ir sporto ministerijos 2 450,61Eur.

P04 Ilgalaikio materialiojo turto būklė.

Ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo savikaina ataskaitinio laikotarpio pradžioje 299 272,47Eur.

Sukaupta nusidėjimo suma ataskaitinio laikotarpio pradžioje 142 557,32Eur.

Įsigyta per ataskaitinį laikotarpį už 14 719,58Eur.

Nebaigta statyba 25 000Eur, bendrabučio (rekonstravimo) darbai. Perduota LR švietimo, mokslo ir sporto ministerijai, pagal panaudą naudojamo bendrabučio vertės padidinimui.

Nurašyta per ataskaitinį laikotarpį už 5 663,23Eur.

Apskaičiuota nusidėvėjimo suma per ataskaitinį laikotarpį 17 419,71Eur.

Ilgalaikio turto likutinė vertė ataskaitinio laikotarpio pabaigoje 150 015,02Eur.

2018 m. gruodžio 31 d. visiškai nudėvėto, tačiau yra naudojamas įstaigos veikloje, materialaus ilgalaikio turto įsigijimo savikaina sudaro 138 434,51Eur.

Nebalansinėse sąskaitose pagal panaudos sutartį ilgalaikis materialusis turtas gautas iš LR švietimo, mokslo ir sporto ministerijos 1 108 037,01Eur, švietimo ir mokslo ministerijos švietimo aprūpinimo centro 5 774,06Eur.

P08 Atsargos.

Atsargos viso- 168,71Eur, maisto produktai valgyklos sandėlyje. Įsigyta atsargų nuo metų pradžios už 151 317,30Eur. Maisto produktų 34 389,67Eur, kuro, degalų, tepalų už 13 358,57Eur, atsarginių dalių už 9 465,85Eur, kanceliarinių ir ūkinių prekių 46 565,13Eur, ūkinio inventoriaus 41 497,83Eur, kitų medžiagų ir žaliavų 6 040,25Eur.

Sunaudota atsargų už 151 242,33Eur. Įstaigos veikloje 119 420,10Eur. parduota maisto produktų už 31 816,83Eur. Neatlygtinai perduota Raseinių rajono savivaldybės administracijai už 5,40Eur, diplomai.

Neatlygtinai gautos atsargos 126,33Eur, ŠMM Švietimo aprūpinimo centro 62,40Eur, Raseinių rajono savivaldybės administracijos 65,73Eur, brandos ir pagrindinio mokymo diplomai.

Įstaigos už balansinėje sąskaitoje ūkinio inventoriaus už 151 980,52Eur.

P09 Išankstiniai apmokėjimai.

Išankstinius apmokėjimai 942,39Eur. Laikraščių prenumerata 318,93Eur, tiekėjams už paslaugas 613,46Eur, lėšos, gaunamos už suteiktas paslaugas.

P10 Gautinos sumos.

Gautinos sumos už suteiktas paslaugas 3 719,94Eur, Maitinimo paslaugos 87,0Eur, suaugusių mokymas pagal darbo rinkos mokymo programas 3 632,94Eur.

Sukauptos finansavimo sumos valstybės biudžeto 44 208,21Eur. Sukauptos atostoginių pajamos 34 008,24Eur, sukaupti socialinio draudimo ir garantinio fondo priskaitymų pajamos 10 199,97Eur.

P11 Pinigai ir jų ekvivalentai.

Pinigai sąskaitoje 33 519,04Eur. Už suteiktas paslaugas 13 436,19Eur, už pasėlių deklaravimą 6 211,59, projekto pagal „ERASMUS“ programą Nr. 2017-1-LT01-KA102-034977 galutinis 20% finansavimas 10 100,20Eur, kitų šaltinių 3 771,06Eur.

P12 Finansavimo sumos. Finansavimo sumų valstybės biudžeto 40 941,53Eur. Bibliotekų fondo įsigijimo savikaina 26 240,33Eur, ilgalaikio turto likutinė vertė 14 701,20Eur.

Finansavimo sumos iš Europos Sąjungos 75 981,86Eur. Ilgalaikio turto likutinė vertė 59 670,07Eur, projektui pagal „ERASMUS+“ programą Nr. 2017-1-LT01-KA102-034977 galutinis 20% finansavimas 10 100,20Eur, Nacionalinės mokėjimo agentūros už pasėlius 6 211,59Eur.

Finansavimo sumos iš kitų šaltinių 3 771,06Eur. Labdaros lėšos pagal sutartį 2 194,03Eur, 2% parama 1 577,03Eur.

P17 Įsipareigojimai.

Tiekėjams mokėtinos sumos už paslaugas 88,95Eur, lėšos, gautos už suteiktas paslaugas.

P17 Sukauptos mokėtinos sumos.

Sukauptos mokėtinos sumos 44 208,21Eur. Sukauptos nepanaudotų atostoginių sąnaudos 34 008,24Eur, sukauptos socialinio draudimo ir garantinio fondo priskaitymų sąnaudos 10 199,97Eur.

P18 Grynasis turtas.

Dalininkų kapitalas: Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija 0,29Eur, ŽŪB „Džeirana“ 0,29Eur, Raseinių rajono savivaldybė 0,29Eur.

VEIKLOS REZULTATŲ ATASKAITA

Pagrindinės veiklos pajamos:

Valstybės biudžeto gautas finansavimas 1 008 442,30Eur, sukauptos finansavimo pajamos 44 208,31Eur, panaudotos finansavimo sumos ilgalaikiam turtui 2 513,33Eur.

Projektui pagal „ERASMUS+“ programą Nr.2018-1-LT01-KA102-046910 finansavimo pajamos 63 399,62Eur, panaudotos finansavimo sumos ilgalaikiam turtui įsigyti 6 602,06Eur.

Kitų finansavimo šaltinių 2 563,83Eur, parama pagal pasirašytą sutartį.

P21 Pagrindinės veiklos kitos pajamos ir kitos pajamos.

Pagrindinės veiklos kitos pajamos 25 143,16Eur. Suaugusiųjų mokymas pagal darbo rinkos mokymo programas 20 461,16Eur, vairuotojų mokymas 4 682,0Eur. Pajamos sumažėjo, nes nevyksta traktorininkų mokymo kursai.

Kitos veiklos pajamos 39 868,17Eur. Patalpų ir bendrabučio nuoma 1 289,83Eur, gyventojai už el. energija 711,48Eur, dokumentų išdavimas 1 703,52Eur, moksleivių bendrabučio nuoma 729,04Eur, maitinimo paslaugų pajamos 34 034,30Eur, sporto salės nuoma 1 400,0Eur.

P02 Pagrindinės veiklos sąnaudos.

P22 Darbo užmokesčio sąnaudos 817 708,21Eur. Darbo užmokesčio ir 2 d. nedarbingumo lapelio 625 008,24Eur, socialinio draudimo ir garantinio fondo 192 699,97Eur. Komunalinių paslaugų 111 000,0Eur. Šildymas 79 506,65Eur, elektra 21 957,18Eur, vanduo 6 367,21Eur, ryšių 836,98Eur, kitos komunalinės paslaugos (šiukšlių išvežimas) 2 331,98Eur. Komandiruočių sąnaudos 27 550,85Eur. Įstaigos darbuotojų komandiruotėms 1 000,0Eur, projektui pagal „ERASMUS+“ programą Nr.2018-1-LT01KA102-046910 pragyvenimo išlaidos 26 550,85Eur. Sunaudotų ir parduotų atsargų sąnaudos didesnės, lyginant su praėjusiais metais, nes buvo biudžeto samatoje perkelta iš sutaupytų straipsnių į ūkinio inventoriaus ir prekių įsigijimo straipsnius. Socialinių išmokų sąnaudos 31 000Eur. Moksleivių stipendijos 29 000Eur, socialiai remtinų moksleivių nemokamas maitinimas 2 000Eur. Kitos paslaugos 22 619,32Eur. Asmens įgytų kompetencijų vertinimo organizavimas 2 865,54Eur, vairuotojų mokymas pradinei profesinei kvalifikacijai įgyti 2 593,0Eur, pastatų apsauga 1 562,56Eur, vadybos sistemos įvertinimas 1 200Eur, mano dienyno priežiūra 510,0Eur, audito paslaugos 1 452,0Eur, Pastatų draudimas 1 958,0Eur.

Kitas veiklos sąnaudos 33 412,85. Parduotų prekių savikaina (maitinimas) 31 816,83Eur, asociacijos nario mokestis 300Eur, laikraščių prenumerata 318,93Eur, NTR banko išrašas 323,93Eur, moksleivių draudimas 130,50Eur, skalbimo paslaugos 522,66Eur.

Finansinės ir investicinės veiklos pajamų ir sąnaudų nėra.

Apskaitiniai įverčiai už 2018 metus keičiami nebuvo.

Neapibrėžtųjų įsipareigojimų ir neapibrėžtojo turto nėra.

Reikšmingų po ataskaitinių įvykių nebuvo.

Direktore

Aurelija Dragūnaitė

Vyr. buhalterė

Vida Birvinskienė